

TOVERI

Ensimmäinen suomalainen työväen lehti, joka ilmestyy Astoriassa, Oregon, joka päivä joulukuun 1. päivä.

TOIMITUSKUNTA:
W. N. REIVO, SULO SYVÄNEN,
ADOLPH SALMI, ALEX SEVO,

TOVERI

(THE COMRADE)
The organ of the Finnish workers in the Western States. Published daily, except Sunday, at Astoria, Ore., by the Western Workers' Publishing Society.
ANTTI J. PAKKANEN, Manager.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the postoffice at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Ilmoitushinnat 60 senttiä tuumaa. Kukaan- ja viikkolähtökannat \$1.50 kerta, \$3.00 kolme kertaa tavallista kokoa ja suuremmat ilmoitukset tilan mukaan. Syntymä- ja nimenmuutosilmoitukset \$1.00 kerta, \$2.00 kolme kertaa tavallista kokoa. Kuolemanilmoitukset \$1.50 kerta ilman varsinaista ja 50 senttiä lisämaksua jokaisesta varustusta ja kiitoslausella. Hautaus tiedot, korkeintaan 30 sanaa, 50 senttiä kerta, kolme kertaa \$1.00. Naima- ja avioitumiset, korkeintaan 75 sanaa, \$2.00 kerta, kolme kertaa \$3.00. Suuremmista yhteisöilmoituksista tilan mukaan. Kiitoslausetta tilan mukaan 60 senttiä tuumaa. Paikkakunta- ja uutisilmoitukset 60 senttiä tuumaa.

TILAUSHINNAT
Yhdysvalloissa ja Kanadassa:
Yksi vuosikerta... \$3.50 6 kuukautta... \$3.00
3 kuukautta... \$1.60 1 kuukausi... \$0.60
Suomeen ja muualle ulkomaille:
Yksi vuosikerta... \$5.00 6 kuukautta... \$4.25

SUBSCRIPTION RATES:
In the United States and Canada:
One year... \$3.50 Six months... \$3.00
Three months... \$1.60 One month... \$0.60
Hilsoesta sijaitsee J. J. Duanen katu-
jon kulmassa. Telefooni: konttori 365,
toimitus 832.

Asiamiehet

Joulukorttimalleista No. 7 ja 12 ovat loppuun myyty. Älkää ottako tilauksia enää näille numeroille.

Toverin puolustusrahasto

Lätörell Falls, Ore.	
M. Abramson	\$4.65
Gardner, Mass.	
S. S. Osaston kautta:	
Kalle O. Snellman	50
Emil Kaipainen	50
Andrew Jantti	25
Juhon Laine	25
Matti Mäki	50
John Syvä	25
Hiskas Arka	10
Veikko Wehnas	25
Matti Laitinen	25
Fanny Snellman	25
Jalo Snellman	10
Antti Jamback	25
Herman Poutkama	25
Aksel Ruuska	25
H. Kauppinen	25
Alex Korhonen	25
D. Woutila	25
Jalmar Oksanen	25
Mari Ranaan	10
Emil Arvo	10
Arne Hendrickson	20
Hilma Jääskeläinen	25
Joonas Koski	25
O. Janhunen	10

Mistä lisää lukuhaluja

Puoluelikkeitemme kirjahyllyjä olisi kevennettävä.

Sananvaihto minkä hyvänsä kirjallisuustietämisen kanssa vaikuttaa, että kirjallisuuden mekaniikka ei ole nykyisin läheskään niin hyvä, kuin luulisi, ottaen huomioon vasta ilmestyneet arvokkaat teokset ja erikoistilanteen, jonka painostuksen pitäisi ajaa työläiset tutustumaan kirjallisuuden avulla eri kysymyksiin.

Lisää lukuhaluja pitäisi saada, mutta mistä niitä ottaa. Amerikan suomalaiset sosiaalistit kustannusliikkeet ovat vuosien kuluessa kustantaneet suuren määrän mitä parasta kirjallisuutta. Ja aivan viime aikoina on siihen tullut kumullisia lisäteoksia, joihin jokainen työläinen pitäisi tutustua. Varsinkin olisi tarpeellista lukea teos "Yhdysvaltain valtiolliset puolueet", voidakseen päästä selvälle tämän maan historiasta. Suomalainen santarimilehdistö on vuosikautia ravinnot sosialistisista lehtiä ja koko sosialistista liikettä vastaan, syyttään sitä m.m. epä-amerikalaisuudesta, vaikka sosialistinen liike on aina Hike, joka on tehnyt voitavansa Amerikan oloja selostavan kirjallisuuden suomenkielille saattamiseksi.

Yllämainittua "Yhdysvaltain valtiolliset puolueet"-nimistä kirjaa on tähän saakka myyty verrattain vähän, vaikka se on ollut markkinoilla jo useita vuosia. Sitä ei ole arvosteltu julkisuudessa juuri ensinkään, joten saattaa olla, että vain harvat työläiset ovat tietoisiaakaan sen ilmestyneisistä ja vielä vähemmän sen sisällöstä. Alla oleva, J. K. Nurun Työmiehes-

Varkaat vartijoiksi

Muutama päivä sitten julkaisivat sanomalehdet teräskunigas Schwabin lausunnon, jossa hänen selitettiin sanoneen, että työväenjärjestöt ovat vallan hyviä, vieläpä haluttujakin, jos ne rajoittavat toimintansa vain niihin työpaikkoihin, joilla niiden jäsenet toimivat. Sillä tahtoo Schwab sanoa, että kussakin tehtaassa pitäisi olla oma "itsenäinen" unionia, jolla ei olisi mitään yhteistoimintaa toisten tehtaitten kanssa. Ja tietysti pitäisi jokaisen tehtaan eri ammattilaisten myöskin kuulua omaan unioniaan, jolla ei saa olla minkäänlaista yhteyttä toisten edes samassa tehtaassa työskentelevien työläisten unionien kanssa.

Sellaisia epäkeskittyneitä sällijärjestöjä ihaillee Schwab, jonka miinäkään ilmoitetaan sanoneen, että pääoman olisi annettava työlle hiukan enemmän kuin mitä sille nyt annetaan.

Se on sangen viisasta politiikkaa. Se ei ole paljoa jäsensä gomperismista, ei oikeastaan ollenkaan, sillä sen minkä työväenliike on edistynyt tästä Schwabin ajatuksista, on se edistynyt Gompersin ajatuksesta ilman lupaa, se on, vastoin Gompersin tahtoa. Gompers, samoin kuin kaikki muutkin Civic Federationin jäsenet, on sitä mieltä, että työläisten ei tarvitse järjestäytyä teollisuksittain, vaan ammattilain, jolloin pitäisi aluepiiririitoja niin paljon ettei joudettaisi ollenkaan taistella työläisten etujen puolesta.

Schwab aikoo kiivetä kaukaa puuhun, kuten sanotaan, ja estää työläiset järjestymästä sitten kuin heidän pitäisi, tekevänsä näille suunnitelmilleen sählyhdistyksille jonkinlaisia myönnytyksiä. Schwab aikoo tässä järjestymiskysymyksessä pelata samaa peliä, kuin Ford pelasi joitakin vuosia sitten toimeenpanemassaan pankankorotuksessa, jota muut tehtailijat katselivat ällistellen, mutta josta Ford näytti kymmeniä miljoonien dollarien voitot.

Terästrustin orjat alkavat olla hereillä ja Schwabia pelottaa että ne järjestyvät teollisuusunioniin, jolloin niiden suunnaton voima saattaisi käydä trustille vaaralliseksi. Siitä nämä suun-

nitelmat ja tämä työväestön "järjestymisöikeuden" sietämisen, eikä mistään ruusta. Hän on jo ennenkin sanonut riittävästi, että työväen kansalaisen olisi meneteltävä varovaisemmin. Se on ikäänkuin aamun-koitteessa toimivan murtovarkaan varoitusta toverilleen olemaan varuillaan, koska asukkaat saattavat pian jo herätä.

Mutta jos työväestö sittenkin herää kesken, niin näiden varojenajon mukana toimivien rosvojen suunnitelmat pettävät.

Anarkismin ja syndikalismien suhteista sosialismiin

Kirjotessaan anarkismin ja revisionismin suhteista sosialismiin, lausuu tunnettu saksalainen yhteiskuntapolitiikko, Anton Pannekoek, jonka oppeja meidän suomalaiset syndikalistit pitävät kaikkein selvimpinä yhteiskuntatieteen ilmaisuina mitä on kirjoitettu, että revisionistit näkevät jo saavutetuissa reformeissa kappaleen sosialismia, eivätkä siis näe mitään jyrkkää rajaa meidän ja porvarillisten yhteiskuntaparantajain välillä.

Kääntyessään puhumaan anarkismin, jolla hän selittää nykyisin ymmärrettävään mitä erilaisimpia asioita, rauhallisimmillaan, mailmaa vierovasta tolvilaisuudesta aina yhteiskunnan onnettomien haaksirikkoineitten sairaalaiseen murhamuon saakka, sanoo hän sen nykyisin ilmenevän syndikalismissa ja anarkosocialismissa, senjälkeen kuin se Lontoon kongressissa vuonna 1896 erotettiin kansainvälisestä työväenliikkeestä. Sen periaatteista lausuu Pannekoek:

"Kun sen lapsellinen vaistoaminen luokkatunne, joka katkerasti vihaa kapitalismia, ei ymmärrä kuinka samalla voi nykyisen pohjalla asettaa taistelutavalle, ei se tahdo tietää mitään kaikkien porvarillisten laitojen käyttämisestä. Ne, ennen kaikkea eduskunta, näyttävät siitä monilta ansoilta, jotka on asetettu sen vallankumouksellisuuden tielle. Se vainuu parlamentarismissa, joka panee työväen edustajat porvarisestujain kanssa toverina keskustelemaan ja neuvottelemaan, turmeluksen lähdeksi. Sen takia välttyy hän ammatilliseen järjestöön, jossa se tapaa puhtaan

paikatyöläisen ja hänen porvaristoa kohtaan välittömästi vihameieliset etunsa. Näistä pitäisi tulla kapitalismin kukistamisen vallankumoukselliset elimet. Mutta täälläkin odottaa sitä pikkutyö, usein vielä ahtaampi nykyhetken työ kuin eduskunnassa. Täällä osotetaan, että ainoastaan kärsivällisen pikkutyön kautta joukot ovat voitettavissa ja vihastettavissa. Anarkismi, joka viihettävästä pikkutyöstä, ei voi herättää mitään vallankumouksellista henkeä, taisteluhaluja, käytännöllisessä päiventyössä käyttä-

"Mutta mitä ei voida käytännössä hedelmää tuottavalla käytännöllisellä työllä vurmista, se häipyä tuuleen. Parin suuren toimintarytymisen epäonnistumisen tuottaa joukkoihin pettyymistä ja haluttomuutta innoituksen tilalle. Perustetut järjestöt hajoavat, jolleivät ne ajoissa oikein ota käyttäntöön toista jokapäiväisen työn menettelytapaa, ne vajoavat pieniksi keskusteluseuroiksi, jotka odotta-

MAILMANKATSOMUKSIA

DIKTA FONIN PALJASTUKSIA MOONEYN JUTUSSA.

Diktatoni, tuo pieni, telefonin periaatteella rakennettu äänenvälittäjä, jonka voi pilottaa pienen tilan huoneeseen, vieläpä naamioita melkein minkä tahansa tuum esineen näköiseksi, urkkimaan salaisia keskusteluja, tuntee nykyään San Franciscossa piiritystä, Charles Fickertistä, ja hänen lukuisista isännistään, harmilliselta kapiineelta. Esimerkiksi loppotelemailla Yhdysvaltain hallituksen edustajalle, J. B. Denmorelle, kaikki mitä Fickert kumppaneineen monien lukittujen ovien takana haasteli surullisen kuuluisasta pommituksesta, uhkaa moinen "hyrrä" tehdä nyt hänen aivan sattumaksi — hänen, ennen niin suuruisen pohattain käyriin.

Sekasin ovat nyt Fickertin & Knupp. Joonet. Thomas Mooney'le, jonka kaulaan he oikeutta katalasti läväsivät, onnistuvat heittämään naurun, on toivoa vapautua heidän verisistä kynsistään. Ja jos Amerikan työväestöllä on riittävästi ymmärrystä ja yksimielisyyttä vastustaa taistelussaan tuota ristijärjellikää vastaan, niin saattaa Fickertä vielä enemmänkin kaduttaa hänen inhottava pelinsä.

Tri-City Labor Weeklyn mukaan diktatoni esitteli hallituksen edustajalle lukittujen ovien takaa seuraavat henköt:

Charles M. Fickert, San Franciscoon piiritystä ja Mooney'n y. m.

vat tulevaisuuden "suurta päivää", voimatta herättää niitä voimia, joiden täytyy se päivä tuoda mukanaan."

Näin kirjottaa Pannekoek kirjassaan "Työväenliikkeen menettelytavoista" (sivuilla 48, 49 ja 50). Tätä teosta eivät arvatenkaan ole tulleet lukeneeksi ne radikalismilla ratsastelevät syndikalistit, jotka Pannekoekia niin suuresti ihailtavat. Samassa teoksessa, olisi monta tärkeää neuvoa niille jotka katselevat valtiollista työväenliikettä halveksuen.

Työväenliikkeen taistelutavojen valinnassa ei riitä se, että tietää luokkasuhteiden olemassaolon, käsittää kapitalistien etujen olevan sovittamattomasti ristiriitaiset työväestön etujen kanssa. Siihen tarvitaan yhteiskunnallisten suhteitten syvällistä teoreettista tuntemusta, jolloin käsittää kaikki ne eri mutkat ja polut, joita myöten porvaristo kulkee, pitääkseen työväestön vallanalaisuudessaan.

MAILMANKATSOMUKSIA

DIKTA FONIN PALJASTUKSIA MOONEYN JUTUSSA.

Tuomari F. W. Henshaw, korporatisonien lakimies, jonka — San Francisco Bulletinin mukaan — täytyi erota yhtiöiden tuomarin virasta otettuaan lahjuksia ei vähempää kuin \$410,000.

Frank Drew, San Franciscossa kaupakamarin lakimies, joka tavattin Henshaw'n ja Fickertin kanssa suunnitelmassa tekaistua syyttöjuttua järjestynyttä työväkeä vastaan "varustetun" paraatissa tapahtuneen räjähdyskunnan johdosta.

Martin Swanson, San Franciscossa raitiotieyhtiön ja kaasuyhtiön salapolisi, yksi suomatunpää käyriä, joka Fickertin, Henshaw'n ja Drew'n kanssa on koettanut uudelleen koota monien paljastuksien kautta vääräksi seivintyä pommituttua.

Billy Proll, kaupungin salapolisi, Fickertin ja korporatisonien renki, sekä Tom Mooney'n katkerimpia vihollisia, tavattu kertomassa eräällä raitiotieyhtiön virkailijalle kuulla heidän tekaistua syyttöjuttua edistyy.

Pete McDonough, "alamailman" kapakoitsija, poliittinen poosu, suurvalamiestien läsnäollessa, väärinvalvoja Frank Oxmanin oikeushojoja ja yleinen lurjus, tavattu salaliittotuntemasta Fickertin kanssa piirityksessä todistuksia murhaajista ja sukupolvi-kurjelmista, sekä toimeenpannukseen muodollisia, enna-

koita kaikin puolin järjestettyjä "oikeudenkäyntejä" sellaisia rikollisia vastaan, jotka voivat maksaa lahjuksia.

Benny Selig, porttolakuluisuus, tavattu salaliittotuntemassa Fickertin kanssa pimitäkkeen todistuksia "fiksaakeen" oikeusjuttua.

Billy Otts, yksityinen salapolisi, tavattu salaliittotuntemassa Fickertin ja hänen kaupakamari-ystäviensä kanssa hankkijaksi ammattilunostelija vastaan pommituttua.

Arthur Otts, San Franciscossa ajurien unionin varapresidentti, Billy Ottsin veli. Billy Otts tavattin kertomassa Fickertille, että hänen veljensä ajurien unionissa antaa hänen tietää, mitä San Franciscossa järjestetyt työläiset kulloinkin suunnittelevat, keskustelevat ja päättävät. Tämän samaisen unionin presidentti se esitteli Fickertin "työläisten ehdokkaana piiritystä", kun Fickert muka jollinkin oli ollut ajurien unionin lakimiehenä. Unionin presidentti on Fickertin persoonallinen ystävä, ja on näihin asti koettanut väingä, että "Mooney'n juttu ei ole järjestyneen työväen asia."

Mrs. Judd, jonka salapolisi Otts koetti raahata vääräksi todistajaksi uudessa syyttöjuttua järjestyneitä työläisiä vastaan. Otts yritti kavalilla juonillaan saada Mrs. Judd'n jonkunlaisen kompromissiasutteen erään miehen kanssa, aikoen silloin ottaa liikkuvia kuvia heistä ja tuottaa kuvaa valittinaan käyttäen pakottaa Mrs. Juddin vannonamaan niinkuin Fickert ja Otts käskivät.

Norris Judd, liikemies, joka valmoneen kiivaasti vastusti Fickertin yrittystä tehdä Mrs. Juddista väärinvalvoja. Judd ja hänen vaimonsa "selvittivät" olleensa koko päivän kotonaan heinä 22 p:nä, 1916, jolloin pommitus tapahtui. Siltä huolimatta vaativat viranomaisroistot häntä vannonamaan, että Tom Mooney'n vaimo oli autossa lähellä räjähdyspaikkaa räjähdyskunnan tapahtuessa. Salapolisi Proll väkivalloin raastoi Mrs. Juddin Fickertin konttorin, eikä sallinut hänen puhella miehensä kanssa telefonilla.

Ray Benjamin, lakimies, jonka Californian prokurattori Webb nimitti syyttämään väärinvalvoja Frank Oxmanin, kun tämän "kirjeet, jolla hän yritti kankkia väärää todistajaa, tulivat ihm. Hei kun levisi tieto Benjaminin nimittämistä ylimääräiseksi syyttäjiksi, sanoivat järjestyneet työläiset, että kysymyksessä ei ole tosi syyttäminen, vaan päävastoin Fickertin ja hänen päätodistajansa pelastaminen kuritusluoneesta. Denmoren diktatoni totesi tämänkin virheen; Benjamin, nähdessään, usein keskusteli Fickertin kanssa Oxmanin syyttämisestä.

Todellinen pommitusheittäjä

Mooney'n ja toisten syytetyiden puolistajien tahto on usein esitetty, että San Franciscossa viranomaiset eivät tehneet kerrassaan mitään todellisten syyllisten kiinnottamiseksi, vaikka he, monista seloista päätäten, hyvin tiesivät ketä ne olivat.

Moin kuin ensimmäisten edistysmiesten esintymisen ennen kansallista sotaa oli merkkinä orjuusjärjestelmän pikaisesta kumoamisesta, niin myös meidän päiviemme "kapinallisten" esintymisen ennustaa nykyisen hallitsevan luokan häviötä."

Onnel alkua kirjansa kuvauksella yhteiskunnallisista oloista ennen tavallisen perustamista. Tuskin tarvitsee mainita, että kuvaus neekerijärjestyksestä alkua tämän tavallisen historian. Pyrkimättä tyylillisesti herkuttelemaan aieneassa kansassa, vaikka siihen tarjoutui paljo tilausta, kirjailija tyneesti, mutta samalla valaisevalla tavalla antaa asiantutuja orjudesta etelässä ja pohjoisessa. Amerikan suomalaiset mahdollisesti luulevat, että sinä ajkana oli" ainoastaan mustia orjia. Onnel selittää, että samaan aikaan pidettiin valkeita n. k. kontrahitorijia, joiden asema ei ollut niin hyvä kuin neekeriorjien. Ne olivat valkeita miehiä ja naisia muista maista, jotka palkattiin siitä, että heidät oli kielletty Amerikkaan, sitoutuivat palveluun henkijoina oimistajillaan. Määräajaksi kaupat tehtiin, mutta määräajalla usein venähti koko elämäksi. "Sielukauppa" kukoisti yhä työväenperäisesti valkeassa kuin mustassakin maailmassa. Voitto ei välttämättä ihmisten värisi; pääoma häki silloin sijoituksia ihmiskaupasta — nyt se imee itsensä ihmisten työn tuloksin.

Luotunsa pohjan työväenliikkeen alkuun Onnel kuvaili puolelleen syntynyttä ja niiden ohjelmaa. Puolueet syntyivät taloudellisten virstausten mukana. Joku tilapäinen virtaus voien erässä tilanteissa saada hetkellisesti menestyä, kunnes tulee syväntä ja tehdä työväenluokalle siedettäväksi komiteoitten ja järjestävien alkuarvojen avulla. Heidän näköpiirinsä on rajoitettu, eivätkä he haista tunnustaa, että koko kapitalistisen sivistyselämän on uudelleen järjestettävä tuottajaluokan etua silmälläpitäen. Mutta kuitenkin, aivan sa-

Toverit kautta linjan

Teistä riippuu kuinka suuren joulunumeron saamme tällä vuodella. Joka yksi kun on mukana, niin joulunumeromme tulee kuusitoista sivuisena ulos.

Yrittäkäämme kerankin kuin yksi mies. Aikaa ei ole paljoa huokattavissa, mutta riipeä toiminta tuo tuloksia.

Sensijaan kävivät he erään työväenliikkeessä huomataksii tulleiden henkilöiden kimpussa, siten antaakseen kauan suunnitteleman "musertavan iskun" työväenliikkeelle San Franciscossa ja muualla. Eräät röhjähdyspaikan lähelyssä olleet henköt kävivät kertomassa viranomaisille todellista näkemään, mutta näistä ei vältetty vähääkään.

Nyt on eräs liittovaltion kuritusluoneesta McNeil's saarella lillatant vapautettu oalilandilainen Mayry I. Diggs kertonut Oaklandin katuilaseppään unioni kokouksessa, noin 2,000 miehen läsnäollessa, että todellisen pommitteijää elele kaikessa rauhassa ja leivossa Mexican puolelta. Tämän tiedon oli hänelle antanut räjähdyskunnan toimeenpanosta Canadassa ja Yhdysvalloissa kuuluisaksi tullut saksalainen pommituskari C. C. Crowley, joka tuomittiin McNeil's saarelle samaan aikaan kuin Saksan entinen yleiskonsuli Frans Bopp, varakonsuli E. H. von Shack ja luutnantti von Brücken.

"Kun saapui tieto Mooney'n syylliseksi julistamisesta, Crowley huudahti, että 'he ovat saaneet käsinsä väärin miehen. Mooneylla ei ole ollut mitään tekemistä koko räjähdyskunnan kanssa. Mies, joka sen pani toimeen, on nyt Mexicossa.'" lausui Diggs.

"Crowley uudisti väitteensä uspeita eri kertaa ja pontevasti. Hän antoi ymmärtää, että hän tiesi tuon salaliiton jo ennen mainittua kulkeupäivää."

"Minä vedän omat johtopäätökseni", jatkoi Diggs, ja "jokainen rehellisempien henkilö tehköön samoin. Crowley tunsii saksalaisurkkijat Tynnenmeren rannikolla. Eihän järjestyneille työläisille voinut olla mitään hyötyä kansan saattamisesta kauhun valtaan moisella teolla. Mutta se sopi hyvin Saksan hallituksen tarkoituksiin."

Crowley oli ennen piiritystä Fickertin palveluksessa ja Fickert antoi hänelle todistuksia, että hän oli muka oikeusdepartmentin lähetti. Näillä hän helposti pääsi Canadaan sodan aikana ja siellä Saksan hallituksen käskyllä räjäytti rautatejiä.

Ja kaiken tuon saastaisuuden selvästi paljastamisesta huolimatta Fickert on vielä San Franciscossa "ylimpinä lainvalvojana!"

"Laki ja järjestyä!"

Mieltäkiinnittävä on merkitä, että alan kanoessa alkoi purkautua esille työläisten itsenäisen valtiollisista. M. m. eräs New Yorkissa v. 1829 syntynyt, luonteeltaan tilapäinen työväen"puolue" (Working-men's Party) julkaisi vaaliohjelman, jossa lausutaan n. m. seuraavaa:

"Päättäkäämme, että kansan velvollisuus on turkia epäkohtien syitä ja lausua niistä mielipiteensä."

"Päättäkäämme, että tämän kokouksen mielestä alkuaan tapahtunutta valtiolle kuuluvien maiden epätasaisen jakamisen yksiyksisten ehdottomaksi omaisuudeksi, oli ilmeisesti ja barbaarisimmin väärää."

"Päättäkäämme, että tämä maitten jako luonteeltaan oli kokonaan feodaalista, koska ne jotka saivat suunnattoman suuria maa-alueita, olivat lordeja ja ne, jotka saivat vähän tai ei mitään, olivat vasalleja."

"Päättäkäämme, että perintöjen kautta tapahtunut rikkauksien siirtyminen toisten käsiin ja köyhyyden toisen on taonut nykyisellä sukupolvelle kaikki feodaalisen järjestelmän epäkohdat ja että tämä meidän mielestämme ensimmäinen alkusyy."

"Päättäkäämme, että alkamme suorittaa lujurukset, väkensä ja kerjäläiset ovat meidän pankkirimme,